

kongelige Embedsmænd mere, end der behøves til at udføre det normale Arbejde; man skulde dog synes, at de kunde nøjes med Assistenten, for saa vidt der foresaldt noget, som fordrede forøget Arbejdskraft. Men jeg spørger den ærede Ordfører: Kan han benægte, at det efter Planen og Timeantallet er, saaledes som jeg har sagt? Det var det ene Spørgsmaal, jeg vilde rette til den ærede Ordfører. Dernæst vil jeg spørge ham — det staar ikke oplyst, men han maa vide det, og hvorfor skal det skjules for os — hvorledes det forholder sig med Anciennetien for de nu i Tjenesten værende Lærere; gaar deres Anciennetiet med i Beregningen ind under Lovforslagets Bestemmelser, saa at der er en bestemt Lønning, hvortil Løven saa videre skulde gælde, eller skulle alle disse 12, hvis de ville have kongelig Udnævnelser, begynde med 1,800 Kr.? 3. andre Love, hvor man omordner Lønningsforhold, har man Overgangsbestemmelser. Jeg kan henviser til mangfoldige Love, f. Eks. til Loven af 12te Januar 1868 § 11. Der siges, med hvilken Anciennetiet de maa begynde, og med hvilke Lønninger de altsaa kunne begynde, for saa at fortsætte Stigningen efter Lovens almindelige Regler. Jeg kender intet Tilfælde, hvor man kaster det saaledes ud i det uviste, om alle skulle begynde med 1,800 Kr., hvilket vilde være i højeste Grad urimeligt for de Lærere, der have tjent 30 à 40 Aar, og det er Tilfældet med adskillige. De 8 Lærere ved Statsseminarierne ere i alt Fald for en stor Del ældre Mænd, men der findes ikke en Stavelse om, hvorledes dette Forhold skal ordnes, hvad der dog ellers bestemmes ved Lønningslove, for at enhver kan vide, hvad han faar, naar Løven udkommer. Jeg har erfaret, at det er Ministerens Mening, at han ikke er berettiget til mere end 1,800 Kr., og at det øvrige skal afgøres senere, men det er en ganske løjerlig Bestemmelse at opstaae dette til Afgørelse senere. Naar vi skulle have en Lov, hvorfor da ikke tage en Overgangsbestemmelse, der ordner det hele paa en Gang. Ganste vist ere vi alle overordentlig velvillige overfor Seminarierne, og det er Udvalgets ærede Miniretal ogsaa, men saa højt kunne vi ikke flyve til Bejrs, i alt Fald ikke fra den Side, hvortil jeg hører, at vi kunne besætte en Institution med 24 à 25 pCt. flere Lærere, end der skal til efter den normerede Plan. Det være sagt til den højtærede Ordfører, at jeg er fremdeles ude af Stand til at forstaa denne Behandling af en Lønningslov, og jeg siger, at det, der er begyndt, spaaer ganske vist en mærkelig og aldeles umotiveret Forandring af de Regler, man

ellers har fulgt ved Lønningslove. De allerfleste Lønningslove, vi nu have, vil jeg dog gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, ere affattede efter Overvejelser over Sagens Beskaffenhed og Konsekvenser set i Almindelighed; de ere, hvad jeg kalder, grundig overvejede. Jeg beder undskyldte, at jeg ikke kan saa Dje paa noget af den Slags hos den ærede Ordfører, ellers havde han foreslagt os Afstryk af de nu bestaaende Timeplaner for Seminarierne, for at de ærede Medlemmer kunde have set, hvad der forlanges af de 16 Mænd. Det sker, naar man reviderer Lønningslove; da gaar man til Bunds, saa siger man: Det og det Arbejde vil man have udført, og forlanger derfor den og den Løn. Det er ikke saa fejl en Sag, naar man behandler Statsløn og Statsarbejde, at sætte det noget i Sammenligning med hinanden, naar der er forceret Arbejde, da ogsaa at bestemme Lønnen noget i Forhold dertil. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører skylder mig Svar herpaa og at gøre den Beregning op efter sin Timetabel og stemme det sammen med min. Da vil det vise sig, om han kan klage over vor Smødekommens, naar vi sige fra 4—12, og det er alt, hvad de behøve; vi naa temmelig nær dertil. Det er altsaa aldeles overdreven Velvilje, men den ærede Ordfører siger, at vi skulle gaa videre og lægge 4 til, for at de andre kunde have det saa meget mageligere; efter at de have faaet en stor Lønningsforhøjelse og Pension, gaar han langt ud over det bestaaende, og saa vil jeg sige: Hvis han vil føre Revisionen af vore samtlige Lønningslove efter samme Principper, er jeg tilbøjelig til at tro, at de komme op i Millioner foruden det, vi nu udgive, for ikke at tale om Pensionforhøjelser. Der skal være Maade med af Velvilje.

Bjørnbaa: Det glædede mig, at det høje Ting nægtede sin Godkendelse af den stillede Dagsorden, og at vi saaledes ere komne i Skred igen med Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Jeg mener nemlig, at det vilde være meget uheldigt, hvis man saaledes lædede aldeles uensartede Ting sammen og gjorde det ene Forholds Skæbne afhængig af det andet. Jeg veed ikke nogenjomhelst Realitetsgrund, der kunde tale for, at man skulde knytte de to Love sammen, som man ved Forslaget vilde have gjort. Men det er mærkeligt at se, hvor opfindsom man kan være for at forhindre Love i deres Gang her gennem Rigsdagen. Det er meget lærerigt at se, hvor mangfoldige og mærkelige Ting, man opfinder,